

Forma zawiadomienia o zamiarze likwidacji szkoły

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 18, styczeń 2014 23:00

Bernadeta Skóbel

Odśloni: 1127

Czynność zawiadomienia nie jest czynnością prawną, lecz tzw. czynnością materialno-techniczną, która choć ma charakter faktyczny, to jednak pośrednio wywołuje skutki prawne, gdyż warunkuje prawidłowość procedury likwidacyjnej szkoły. Brak określenia w ustawie o systemie oświaty formy powyższego zawiadomienia rodzi w praktyce organów szereg trudności. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 marca 2013 r. I OSK 3067/12

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że chociaż w omawianym przepisie ustawy o systemie oświaty nie wskazano, że zawiadomienie, jeżeli następuje w formie pisemnej winno być doręczone według zasad doręczania korespondencji w postępowaniu administracyjnym przewidzianych w Kodeksie postępowania administracyjnego, zawartych w Rozdziale 8 zatytułowanym „Doręczenia”, to organy dokonując takich doręczeń posiłkują się regulacją zawartą w powyższych przepisach. Jednakże, taka praktyka, chociaż akceptowana w wielu orzeczeniach sądów administracyjnych (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 października 2009 r., I OSK 871/2009) nie oznacza, że przepisy te mają wprost zastosowanie w procedurze uchwałodawczej, w toku której organ prowadzący szkołę obowiązany jest dokonać stosownych zawiadomień.

Odnosząc się do stanu faktycznego rozpatrywanej sprawy Sąd w uzasadnieniu wskazał, że oceniając prawidłowość działań w zakresie zawiadomienia o zamiarze likwidacji szkoły J.S., którego to zawiadomienia organ dokonywał w formie pisemnej przez pracownika urzędu gminy, Sąd I instancji niezasadnie - w okolicznościach niniejszej sprawy - zarzucił brak ustalenia aktualnego adresu zamieszkania J.S. Sąd stwierdził, że taki stan nie dawał podstawy do uznania za dokonanie mu skutecznego doręczenia zastępczego informacji o zamiarze likwidacji szkoły. Dokonując takiej oceny zbyt dużą wagę przywiązywano do notatki urzędnika doręczającego korespondencję dla tego adresata na kolejny, ustalony przez organ adres - „(...)”. Uznano, że odnotowane oświadczenie sołtysa, że adresat od dłuższego czasu nie zamieszkuje pod powyższym adresem, a nowego adresu sołtys nie zna, przesądzało, że również ten adres nie mógł być uznany za aktualny i przekreślało możliwość uznania korespondencji za doręczoną.

Zawiadomienie o zamiarze likwidacji szkoły skierowane do J.S. na wspólny adres rodziców ucznia, jakim dysponowała szkoła: (...) nie zostało doręczone, bowiem K.S. odmówiła jego przyjęcia i nie podała adresu męża. Organ prowadzący skierował kolejne zawiadomienie do J.S. na adres zameldowania wynikający z bazy meldunkowej ewidencji ludności. Na ten adres pracownik urzędu gminy podjął dwukrotnie próbę doręczenia korespondencji według zasad przewidzianych dla doręczeń pism, w postępowaniu administracyjnym, co potwierdzono stosowną notatką. Podkreślić trzeba, że adres ten, figurujący w bazie ewidencji ludności jako adres zameldowania, był jedynym znanym adresem J.S. (poza wspólnym adresem rodziców ucznia, jakim dysponowała szkoła, a który według oświadczenia matki dziecka w dacie dokonywania zawiadomienia nie był już aktualny). Jak wskazano wcześniej, matka ucznia, odmawiając odebrania korespondencji przeznaczonej dla ojca dziecka nie podała jego aktualnego adresu. Również sam zainteresowany nigdy nie wykazywał, że aktualny był inny adres, niż to ustalił organ.

Sugerowana w odpowiedzi na skargę możliwość wystąpienia o wyznaczenie przedstawiciela dla osoby nieobecnej w trybie art. 34 § 1 kpa nie mogła mieć w sprawie zastosowania, bowiem takie działania może podjąć jedynie organ administracji publicznej w celu zapewnienia stronie reprezentacji w postępowaniu administracyjnym. W tym, zaś przypadku nie toczyło się postępowanie administracyjne.

Źródło: [CBOSA](#)